

LBRIS

We know
books

Prof. dr. DMITRY AVDEEV

Despre păcatul beției

Traducere din limba rusă
Adrian Tănăsescu-Vlas

EDITURA
Σοφία

București

Cuprins

Beția este păcat sau boală?	5
Cum are loc formarea dependenței de alcool?	8
Câteva cuvinte despre psihozele alcoolice	11
Alcoolismul la femei	12
Alcoolismul la adolescenți	13
Ce este embriopatia alcoolică	14
Cauzele personalității „alcoolice”	14
Cum poate fi biruit alcoolismul	16
Pseudotratamentele	22
Beția se poate vindeca cu ajutorul efectului placebo?	24
Ce pași este important să întreprindă omul care a hotărât să dezrădăcineze patima beției	26
Am fost alcoolic, însă acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu mai beau. Pot să consum, măcar din când în când, puțin vin?	27
Prin milostivirea lui Dumnezeu, mulți oameni scapă de boala beției	28
Cereți-vă socoteală singuri	33

Grund Sfânta Scriptură	35
Reguli împotriva patimii beției (după Sfântul Tihon din Zadonsk)	36
Cele zece mlădițe amare ale beției (după Sfântul Dimitrie al Rostovului)	38
Din scrisorile Părintelui Nikon Vorobiov	46
Scrisoarea unei mame	53
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a izbăvit ...	56
Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria înaintea icoanei ei cu numele „Potirul Nesecat”	59
Șapte duhuri necurate	61
Din scrisorile Sfântului Ambrozie de la Optina ..	72
Din cuvintele Sfântului Ioan din Kronstadt	74
Rugăciune a Sfântului Ioan din Kronstadt	78
Îndrumări ale Părintelui Ambrozie Iurasov	79
Din cuvintele Sfântului Ierarh Vasile cel Mare ...	83
Rugăciune către Cuviosul Moise Arapul pentru vindecarea de patima băuturii	86
Rugăciune către Sfântul Mucenic Bonifatie pentru cei căzuți în patima beției și în alte patimi trupești.	88
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou a celui stăpânit de patima beției	91

Redactor: Elena Lišková

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Avdeev, Dmitry

Despre păcatul beției / prof. dr. Dmitry Avdeev; trad. din
lb. rusă: Adrian Tănăsescu-Vlas – București: Editura Sophia, 2022
ISBN 978-973-136-862-7

I. Tănăsescu-Vlas, Adrian (trad.)

61

2

Beția este păcat sau boală?

Milioane de oameni din întreaga lume sunt împătimiți de băuturile spirtoase, aducând nu puțină vătămare sieși și aproapelui. Într-adevăr, alcoolismul este un rău cumplit, care „devorează” și femei, și bătrâni, până și copii. La început, cei ce au căpatat patima băuturii se pot încă opri, pot să-și spună: „Nu!” Lucrul acesta devine însă tot mai greu de făcut pe măsură ce trece timpul. În final, se dezvoltă o boală care distruge atât trupul, cât și sufletul omului.

Potrivit celor mai modeste estimări, în Rusia aproximativ șapte milioane de oameni suferă de alcoolism cronic. Aceasta este statistica oficială, dar sunt convins că datele reale sunt diferite. De fapt, situația este înfricoșătoare! De exemplu, potrivit datelor pu-

blicate, jumătate dintre adolescenții de 13 ani consumă alcool.

Beția este o nenorocire. În băutură sunt „înecate” insuccesele, dragostea neîmpărtășită, tensiunile din familie sau infidelitatea partenerului conjugal. Căuza a beției pot deveni nemulțumirea de sine, trădarea prietenilor. Nu puțini sunt și cei care încearcă să se elibereze în acest fel de presiunea stresului, a ritmului agitat de viață. Este cu neputință să enumerăm toate cauzele.

Spirtoasele dobândesc însușirile unui narcotic, care înlătură iritarea, mânia, supărările. Tocmai aceste circumstanțe îi și provoacă pe mulți să bea – dar mai devreme sau mai târziu apar probleme care cresc până la dimensiunile unor adevărate nenorociri.

Alegând un asemenea mod pentru a se „ascunde” de probleme, de dificultăți sau de necazuri, omul începe să trăiască nu în lumea reală, ci într-o lume iluzorie. Problemele lui nu sunt rezolvate, ci multiplicare. Votca nu este o victorie, ci totdeauna o înfrân-

gere. Beția este o fundătură, cale spre pieirea sufletească și trupească.

Alt fapt important care favorizează alcoolismul este deprimarea. Această afirmație este valabilă mai ales în ceea ce privește depresia nevrotică, a cărei formare este legată în mod direct de problemele interioare duhovnicești. Depresia este sindromul cel mai răspândit printre maladiile psihice. 60% din structura patologiei psihice este reprezentată de tulburările depresive. 5% din populația globului pământesc suferă de această boală.

Ca atare, uneori este mai important ca cel ispitit de alcoolism să vadă mai întâi în sufletul său înclinația spre deprimare și s-o învingă cu ajutorul lui Dumnezeu.

Vom reaminti urmările distructive ale abuzului de alcool asupra sănătății. După cum arată practica, o parte însemnată a populației nu are o idee clară despre ele.

*Cum are loc formarea
dependenței de alcool?*

Formarea dependenței de alcool are loc în trei etape sau stadii consecutive, numite „neurastenică”, respectiv „encefalopatică” și „narcotică”. Să examinăm aceste stadii.

Stadiul neurastenic. Crește atracția spre alcool, care, în plus, dobândește caracter obsesiv. Este pierdut controlul asupra cantității de alcool îngurgitat. În această etapă, dominante sunt simptomele slăbiciunii nervoase (neurasteniei). Printre acestea sunt de remarcat în primul rând următoarele: irascibilitatea, tulburările de atenție, deteriorarea memoriei, scăderea capacității de muncă, insomnia, coșmarurile, durerile de cap, lipsa de vlagă a proceselor intelectuale ș.a. În viața de zi cu zi, alcoolicii „începători” devin greu de suportat, dând naștere la numeroase conflicte. Lumea înconjurătoare li se pare „ cenușie”, ternă, și numai votca sau vinul le fac cât de

cât suportabilă activitatea de zi cu zi. Sănătatea li se înrăutățește pe zi ce trece. Îi supără circulația sângelui (tensiunea „face salturi”, apare distonia vasculară vegetativă), sunt alterate funcțiile ficatului, pancreasului, ale intestinului. Dar principalul este că suferă, creierul fiind distrus în mod ireversibil.

Stadiul encefalopatic (de suferință a creierului). Acesta este stadiul final al alcoolismului și se caracterizează prin continuarea degradării personalității și prin pierderea completă a sănătății. Pentru a se îmbăta, omului aflat în acest stadiu nu-i este necesară decât o doză mică de alcool. Sindromul de abținere este mai grav și de durată mai lungă. Degradarea personalității este evidentă. Sensul vieții devine băutura. Suferă grav organele interne.

Stadiul narcotic. Atracția patologică spre alcool devine de neînvins. Apare sindromul de abținere, care se manifestă prin tre-

murul mâinilor, amețală, astenie, lipsa poftei de mâncare, transpirații, creșterea tensiunii arteriale, palpitații, uscăciunea mucoasei bucale.

Beția devine, practic, un obicei zilnic. Personalitatea se degradează treptat. Gândirea devine sărăcăcioasă, lipsită de varietate. Cercul intereselor se reduce la minimum. Voința slăbește treptat. Necesitatea dominantă este alcoolul. În acest stadiu se accentuează întreaga simptomatologie care a apărut în stadiul precedent.

Se știe că bețivii sunt mincinoși și că nu poți pune bază pe ei. În asemenea oameni nu poți să ai încredere – ei aruncă vorbele în vânt. Uită imediat jurămintele și promisiunile făcute rudelor și apropiaților de a părăsi patima distructivă. În acest stadiu al alcoolismului apar deseori psihoze alcoolice acute.

Ciroza hepatică, gastrita, miocardita, psihoza alcoolică și nebunia, atrofia glandelor sexuale – iată ce îl așteaptă pe alcoolic. Pe fondul alcoolismului, orice boli au o evolu-

ție mult mai gravă, deznodământul lor nefind întotdeauna favorabil.

De regulă, în stadiul acesta alcoolicului nu-i mai pasă de munca și de familia sa. Din exterior se observă cum ei se schimbă foarte mult, dobândind aspectul „alcoolic” tipic. Ajung deseori la poliție, deoarece săvârșesc diverse încălcări ale legilor.

Durata fiecăruia dintre stadii variază de la un individ la altul. La unii, stadiul final al alcoolismului poate surveni după patru-cinci ani, la alții – după șapte-opt. Mulți dintre cei ce fac abuz de băuturi spirtoase au căzut în „capcană”, presupunând că ei vor fi scutiți de această nenorocire. Și au continuat să bea... și au devenit bețivi.

Câteva cuvinte despre psihozele alcoolice

Cea mai cunoscută și mai răspândită dintre ele este delirul alcoolic. De regulă, acesta se dezvoltă la una-trei zile după încetarea

consumului îndelungat sau intensiv, în cantități abuzive, de alcool. Delirul începe prin manifestări somatice (trupești). După aceea apar frica, anxietatea, pierderea somnului. În continuare, se adaugă diverse probleme de percepție senzorială: iluzii vizuale și auditive, halucinații, excitație motorie, dezorientare. Lipsește simțul critic față de propriul comportament.

Dintre celelalte psihoze alcoolice putem distinge de asemenea paranoia alcoolică și delirul alcoolic de gelozie.

Alcoolismul la femei

Alcoolismul la femei are o serie de particularități, și anume:

1. se dezvoltă într-un ritm mai rapid (1-2 ani);
2. are o evoluție mai gravă;
3. se tratează foarte greu, întrucât modificările psihice se dezvoltă cu mare rapiditate;

4. este greu de diagnosticat, din pricină că la început, rușinându-se de ceilalți, femeile beau fără companie.

În ansamblu, alcoolismul are la femei o evoluție malignă.

Alcoolismul la adolescenți

Alcoolul este extrem de periculos pentru copii și adolescenți. Consumul de alcool perturbă procesele de maturizare neuronală. Ca atare, vor avea de suferit intelectul, memoria, gândirea și comportamentul adolescentului.

Adolescenții se îmbată ușor, starea lor degradându-se rapid, ajungând chiar până la comă.

Organismul adolescentului este încă fragil și, sub influența alcoolului, se dezvoltă rapid un întreg „bucet” de maladii.

Din beție se trag curvii, se trag certuri, se trag și crime...

Această patologie a fost descrisă amănunțit în anul 1973. Au fost puse în evidență diverse defecte la noii-născuți ale căror mame au consumat regulat băuturi spirtoase în timpul gravidității. La acești copii se observă: retard mintal și fizic (ajungând până la idioție profundă), întârzierea dezvoltării sistemului nervos central, tulburări ale motricității fine, convulsii, excitabilitate crescută, defecte ale organelor interne, malformații cardiace, articulare, ale extremităților, fibroză hepatică, tulburări ale organelor sexuale și multe alte probleme grave de sănătate.

Cauzele personalității „alcoolice”

Psihologii au stabilit anumite trăsături de caracter proprii personalităților „alcoolice”. Astfel, potrivit datelor lui V. T. Kondrașenko, unii dintre alcoolici sunt foarte vulnerabili, prost adaptați la a înfrunta problemele vieții,

cu voință slabă, iar alții – excesiv de încrezători în sine, orgolioși, suportă cu greu până și cele mai mici nereușite, caută cu insistență recunoaștere din partea celorlalți. Dacă la aceste trăsături de caracter se adaugă și o traumă psihică, probabilitatea cedării nervoase, a cufundării în beție este foarte mare.

După cum arată observațiile, calea către beție începe de la o vârstă fragedă. Însușirea „ritualurilor” alcoolice are loc la mult timp după prima „luare de contact” cu alcoolul. Stând la masa festivă, copiii se joacă „de-a oamenii mari”, turnând suc de fructe în pahare, iar apoi bând cu o grimasă pe figură „vinul de copii”, acompaniați de murmururile aprobatoare ale părinților și ale oaspeților.

Nu încapă îndoială că în conștiința copilului se formează de pe atunci concepția că alcoolul este un „satelit” constant al vieții adulte.

Specialiștii afirmă că în jurul vârstei de 11-12 ani la adolescenți se formează stereotipuri pe deplin stabile de atitudine față de beție.